

Se tiesi kaikki vastaukset minun kysymyksiini, eikä minun tarvinnut enää soittaa kenellekään muulle. Mietin joskus, miksi puhelimella on numero ja ihmisellä nimi? Ihmiselläkin kyllä taitaa olla nimen lisäksi joku numero, jota kysytään ainakin joskus lääkärissä. Minä en muista minun numeroa. Jos meidän puhelimella olisi nimi, niin se voisi olla vaikka Pärinä Pirinen, tai Puhuva Soittokahva. Muitakin hyviä nimiä voisinkin keksiä. Vaikka Helisevä Laatikko tai Mölisevä Loota. Kun meidän puhelin on vihreä, niin siitä väristä tulee kyllä mieleen kuusimetsä tai heinä. Silloin nimi voisi olla Kuiskaava Kuusi tai Huokaileva Heinä. Miettiessäni puhelimelle nimiä se alkoikin soimaan. Vastasin, mutta tällä kertaa sieltä ei kuulunut mitään muuta, kuin pientä huminaa. Se oli niin kaunista, että kuuntelin sitä ihan mielelläni. En kuitenkaan heti keksinyt, kuka humisija oli. Kun pidin puhelimen luuria korvallani, näin samalla ikkunasta jotain ihanaa. Navetan räystäällä roikkui pieniä auringossa loistavia timanttipuikkoja!

Silloin ymmärsin heti, että soittaja oli Kuiskaileva Kevät. Meidän puhelimen nimi on Kuiskaileva Kevät! Juoksin sukkasillani ulos ihastelemaan hehkuvia timanttipuikkoja! Talitintit lauloivat titityytä. Tunsin kuinka tuuli heilutti hiuksiani ja nenässäni tuoksui mäntymetsän kevät. Jos sinä et vielä tiedä, mitä timanttipuikot ovat, niin kerroon niistä sinulle Kevät-kirjassani.